

Hektors Berliozs

Franču komponists un diriģents,
romantisma pārstāvis

Dzīves dati Dzimis 1803. gada 11. decembrī
La Kot-Senandrē, netālu no
Lionas Francijā, miris 1869. gada
8. martā Parīzē.

Mācības Mūziku sācis mācīties 12 gadu vecumā, kad radās interese par kompozīciju. Apguvis ģitāras un flautas spēli. Tēvs nav ļāvis mācīties klavierspēli. Mūzikas teoriju un harmoniju Berliozs apguvis pēc mācību grāmatām. 18 gadu vecumā iestājies Prīzes universitātē Medicīnas fakultātē, bet studijas pametis, lai uzsāktu profesionāla mūziķa karjeru. 1826. gadā sācis mācīties Parīzes konservatorijā pie Žana Fransuā Lesiēra un Antonīna Reihas. Pēc Lielās Romas prēmijas iegūšanas, divus gadus pavadījis Romā – Franču akadēmijā, kas iekārtota Mediči villā.

Darbs Studiju laikā Parīzē strādājis par teātra koristu un mūzikas kritiķi avīzē. Vēlāk visu mūžu bijis brīvmākslinieks – komponists un simfoniskā orķestra diriģents. Koncertceļojumos uzstājies Francijas un Vācijas pilsētās, Vīnē, Prāgā, Budapeštā, Londonā, Sanktpēterburgā, Maskavā un arī Rīgā.

Daiļrade

<u>Simfonijas</u>	<i>Fantastiskā simfonija</i> (1830) <i>Harolds Itālijā</i> (1834) <i>Romeo un Dzuljeta</i> (1839) <i>Lielā sēru un triumfa simfonija</i> (1840)
<u>Operas</u>	<i>Benvenuto Čellīni</i> (1838) <i>Trojieši</i> (1858) <i>Beatriče un Benedikts</i> (1862)
<u>Vokāli instrumentālie darbi</u>	<i>Lielā sēru mesa</i> (Rekviēms) (1837) <i>Fausta pazudināšana</i> (1846) <i>Te Deum</i> (1849)

Simfoniskās uvertīras, kora un solo dziesmas